

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

1315

ב"ה | ערב שבת קודש פרשת נח | ה' חשוון תשפ"א (23.10.2020)

הגיע הזמן לחזק את ההגנה והשמירה

זה הזמן להפיץ את מסר האמונה, לחזק את החוסן היהודי ולהצטרף לשיעורי התורה, שב"ה רבים מהם פורחים כיום ומועברים באמצעות שידורי טלפון ומחשבים לעולם כולו

חדשות טובות

"פורקים את החבילות"

אחרי שהותם של האורחים בבית משיח 770 שבניו יורק בחודש החגים, הם שבים ארצה ו"פורקים את החבילות" - מתרגמים לחיי המעשה ולסביבה את החוויות הרוחניות שקיבלו אצל הרבי שליט"א מלך המשיח. אירועים לקבלת פני השבים נערכים בקהילות ובישיבות חב"ד ברחבי העולם בהם משתפים האורחים בחוויותיהם ומחזקים את הקהל. חלק מהאירועים מועברים השנה בשידורים מקוונים ובטלפון.

מתכוננים לשליחות

תלמידי הישיבה ב-770 השתתפו בתכנית "פאנל שליחות" מתמשכת ומיוחדת, במסגרתה נשאו דברים שלוחי הרבי שליט"א מלך המשיח בנושא היציאה לשליחות ועוררו כל אחד להצטרף לצבא המלך. במושב הראשון לפני כחודש דיברו: הרב אליהו חביב, שליח באתיופיה; הרב אברהם מאירי, שליח בס. פדרו, מקסיקו; והרב מנחם מענדל טורין, שליח בספרינגפילד, אילינוי. השבוע נערך מושב נוסף ובו נשאו דברים: הרב בנימין אדרעי, שליח והרב הראשי ביפן והרב חיים ברוד, שליח בפלאיה דל כרמן, במקסיקו. המארגנים מציינים את השפעתם הברוכה של הדברים על המשתתפים בכנסים.

שקטסטרופה עולמית מתחוללת. אז היה זה בשעה שהמיט הקדוש ברוך הוא מבול על הארץ וכל בעלי החיים, האדם והבהמה נמחו באחת מעל פני האדמה. לפני כן, הורה הבורא יתברך לנח "בא אל התיבה", שם מצאו נח, משפחתו וכל סוגי בעלי החיים מקום מפלט והצלה. אומר הבעל שם טוב הקדוש, כי במילים "בא אל התיבה" יש מסר לכל אחד ואחד בכל זמן, תיבה מלשון מילה, וההוראה והמסר מ'בא אל התיבה', היא שיש להכנס ולמצוא מפלט ומקלט בתוך תיבות התורה והתפילה.

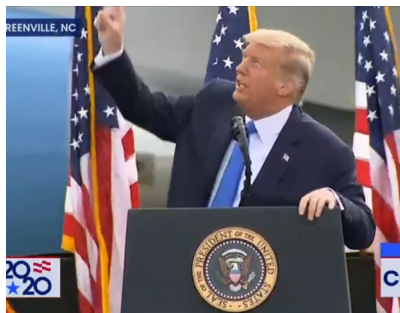
מתחילת האירוע המתחולל בחודשים האחרונים ברחבי העולם, צריך היה להשמע מסר של אמונה ודבקות בבורא, שיצא מארץ ישראל ומקיף את העולם כולו, מכאן צריכה היתה לצאת הקריאה, בואו נתפלל ונתאחד באמונה, בו יתברך, שישע אותנו ויביא לגאולת העולם כולו. אך במקום לשים על כך דגש, שוב ושוב בחרה הממשלה להכביד את עולה דווקא באופן מיוחד כנגד התפילות ולימוד התורה.

לחזק את הביטחון

עדיין לא מאוחר, ולעולם לא מאוחר. זה הזמן להפיץ את מסר האמונה, לחזק את התרופה והחוסן היהודי המסור לנו מדור לדור ודווקא כעת להרבות ולהצטרף לשיעורי התורה שב"ה רבים מהם פורחים גם כיום ומועברים באמצעות שידורי טלפון ומחשבים לכל מבקש.

זה הזמן של כל אחד ואחת לקחת אחריות ולקבל החלטה טובה להוסיף בתורה ומצוות. ולדוגמא: לגברים - להניח תפילין מידי יום ולהשפיע גם על אחרים להתמיד בזה, לנשים - להדליק בערב שבת וחג נרות, ויחד כולם - להכין את כל הסביבה לקבלת פני הרבי שליט"א מלך המשיח.

הניגוד המשווע בין מדיניות הזילזול באמונה האיתנה שהשתרשה בטעות בישראל לבין הנוהג הרווח בארצות הברית להחציץ ולהבליט את האמונה, מעולם לא נראה בולט יותר ממשבוע האחרון. מצד אחד, נראו התמונות המזעזעות של שוטרים וחיילים כארץ הקודש המתנהגים כפראות ובצורה בלתי ראויה כבואם לאכוף את חוקי ההסגר בבתי הכנסת ובתי המדרש, ומאידיך נאומי המלא-אמונה של פרזיידנט ארצות הברית מר דונלד טראמפ.

"הוא קובע הכל" מפגן של אמונה בנאומו של מר טראמפ המצביע למעלה כי "שם נמצא מי שקובע"

הזעזוע ממעשי השוטרים הולך וגדל פי כמה, כאשר משוים את התמונות לחוסר האכיפה הנהוגה במקרים אחרים של הפרת החוק, כמו בהפגנות השמאל ההמוניות ובשאר

האירועים שאינם קשורים לתפילה ולימוד תורה, שם מפגינים אנשי החוק את מלוא ההבנה וההתחשבות, בעוד שמול המתפללים והלומדים מוצאת לנכון המשטרה להפגין את מלא כוחה ומתנהגת באלימות כוחנית שמראותיה זעזעו את העולם כולו.

מסר של אמונה

ובנתיים, כאילו מדובר בכוכב אחר לגמרי, בארצות הברית, בנאום מול עשרות אלפי תומכים, הפגין מר טראמפ את אמונתו לעיני העולם כולו: "אתם יכולים לעטות מסיכות או לא, אתם יכולים לעשות מה שתרצו. אבל אתם יודעים אתם עדיין צריכים עזרה מהבוס. זה בסדר לומר זאת", הכריז בהצבעו כלפי מעלה, תוך שהקהל מריע לו בהתלהבות.

ואכן, גם בפרשת השבוע ניתן לראות מה עלינו לעשות בשעה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אחרי המבול - להעצים את הילודה

המבול הוא לבנות מחדש את העולם על ידי הולדת ילדים שיהיו את דור המשך.

זו גם ההוראה בגשמיות לדורנו שעבר את ה"מבול" - בו נרצחו ונמחו מן העולם חלק חשוב מעם ישראל (השם יקום דמם) - יש לדאוג לבנות ולהגדיל כמה שיותר את עם ישראל בגשמיות.

לא לתכנן משפחה

ישנם העושים כל מיני חשבונות: ללדת ילדים זו הרי אחריות עצומה - לדאוג להם שיהיו כראוי, ברוחניות ובגשמיות - דבר הכרוך בכוחות נפשיים גדולים.

ולזה באה ההוראה לכל יהודי: למה לך להכניס את הראש בחשבונות של הקב"ה! קיים את ציווי השם המוטל עליך בשמחה ובכוחות שהקב"ה יעזור ויביא לך הצלחה בחינוך הילדים ובגידולם ברוחניות ובגשמיות.

ובנוגע לדאגות מפרנסה - אמנם יש לעשות השתדלות ממשית כדי לקבל פרנסה, אבל לאמיתו של דבר כל הפרנסה מגיעה מאת הקב"ה שזן את העולם כולו בטוב, והקב"ה שציווה "פרו ורבו", בוודאי פותח 'צינור' חדש של שפע וברכה עם כל ילד יהודי שנולד.

כל זה מודגש במיוחד עכשיו - ברגעים שלפני הגאולה האמיתית והשלימה, כמו שכתוב בגמרא שכל לידה של ילד יהודי מזרזת ומקרבת את הגאולה, ולכן מובן שיהודי צריך לעשות השתדלות מיוחדת להביא עוד ועוד ילדים לעולם, שזה ממחר ומזרז ומביא בפועל ממש את הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומייד ממש.

(ע"פ לקוטי שיחות חלק כה ע' 28)

נח לא רצה לצאת מהמצב הגאולתי ששרר בתיבה ולחזור לעולם הרגיל והנמוך, גם החיות - לא רצו לצאת מהתיבה ולשוב להיות חיות טורפות ומזיקות

לא להסתגר בתיבה

ההוראה מכל זה בנוגע לעבודת ה' של יהודי: לעיתים עלול יהודי לחשוב שניתן להסתגר עם עצמו, ללמוד תורה ולקיים מצוות ולא לשים לב כלל מה קורה בחוץ.

על זה מגיעה ההוראה מפרשת השבוע "צא מן התיבה" - המטרה והתכלית היא לצאת מהתיבה האישית ולפעול גם עם העולם שמסביב.

הוראה נוספת ניתן ללמוד מכך בנוגע למצוות "פרו ורבו" בגשמיות: התפקיד הראשון שקיבל נח אחרי

לאחר סיום המבול מצווה הקדוש ברוך הוא את נח "צא מן התיבה אתה ואשתך..." וצריך להבין: הלוא המבול כבר הסתיים והאדמה כבר יבשה לגמרי, ואם כן למה מה היה צריך הקב"ה לצוות על נח ומשפחתו ועל כל בעלי החיים לצאת מן התיבה?

וההסבר בזה: בתיבת נח חיו ביחד כל סוגי החיות - גם החיות טורפות - ובאורח ניסי הן לא הזיקו אחת לשנייה וחיו בשלום. גם העובדה שנח ובניו לבדם ניהלו את המערך האדיר של מאות אלפי בעלי חיים מעידה על הנהגה ניסית ששררה בתיבה.

אי של גאולה

והסיבה לכך היא שבתיבת נח שרר שלום, בדומה למצב שיהיה בגאולה האמיתית והשלימה, ובהתאם לכך השתנה הטבע השלילי של החיות הטורפות ולכן הם לא הזיקו בכל התקופה של המבול כשהיו בתיבה.

כעת מובן למה היה צורך לצוות על נח לצאת מהתיבה, משום שנח לא רצה לצאת מהמצב הגאולתי ששרר בתיבה ולחזור לעולם הרגיל והנמוך. אותו הדבר גם בנוגע לחיות - שלא רצו לצאת מהתיבה ובכך לשוב להיות חיות טורפות ומזיקות.

אלא שהקב"ה הטיל על נח שליחות מיוחדת לבנות מחדש את העולם שנהרס, וציווה אותו "פרו ורבו".

בשליחות זו נתן הקב"ה לנח אפשרות להגיע לדרגה גבוהה יותר מזו שהייתה בתיבה, כי כח ההולדה - להביא לעולם בנים וצאצאים עד סוף כל הדורות - מגיע מהכח האינסופי שהעניק הקב"ה לבני האדם - הכח הנעלה ביותר שיש.

דבר מלך

זהירות והידור בקידוש לבנה

כשעושים חשבון-צדק בסיומו של השבוע הראשון לעבודה בעולם... ובאים למסקנא שאין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו - צריך הדבר להתבטא בתוספת זהירות והידור בקידוש לבנה, "שהם עתידים להתחדש כמותה", בגאולה האמיתית והשלימה על ידי דוד מלכא משיחא, "דוד מלך ישראל חי וקיים". ובפרטיות יותר: להזהר ולהשתדל יותר בקידוש לבנה, בבגדים חשובים ונאים, ברחוב וברוב עם הדרת מלך, גם באותם שעדי עתה לא הקפידו על זה.

(שיחת שבת פרשת נח ה'תשנ"ב - מוגה)

הרב מנחם כהן

זה לזה, הרי זה מעין לעתיד לבוא, שלא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי.

(המשך וכנה תרל"ז)

תיבת נח היא מ"ם סתומה שבפסוק 'לסרבה המשרה', ולכן שם ולשלוש אין קץ, וגר זאב עם כבש.

(אור התורה)

ותנח התיבה בחודש השביעי

כמו שהציל הקדוש ברוך הוא את נח ואת בניו, וראה עולם חרב ובנוי, כך נחרב הבית ויבנה, ויהיה משוכלל במהרה בימינו, ואז יוצלו וימלטו ישראל מן האומות שנמשלו למים. וזהו שאומר הכתוב 'ותנח התיבה' - כי אז ינחו וישוכו העולם מן המים.

(פירוש הרוקח)

ניצוצות של גאולה

את האלוקים התהלך נח

(נח ו, ט)

כיון שאבד דור המבול, תפס הקדוש ברוך הוא בידו של נח, והיה מטייל עמו. ואמר הקדוש ברוך הוא, בני נח צדיק היה, והייתי תופס בידו ומטייל עמו, אף אתם שנקראתם צדיקים, שנאמר "ועמך כולם צדיקים", לעתיד לבוא אף אני עתיד להיות מטייל עמכם, שנאמר "והתהלכתי בתוכם".

(ילקוט שמעוני)

עשה לך תיבת עצי גופר

(נח ו, יד)

בתיבת נח היה דוגמת ומעין לעתיד לבוא, שהרי בתיבת נח היו כל החיות וכל הבהמות יחד, ועם כל זה לא עשו רעה זה לזה, שנמצא גם עכשיו גר זאב עם כבש ועגל וכפיר יחדיו, וכן פרה ודוב הכל יחד בתיבה, ולא עשו נזק כלל

שיחת הגאולה

הגליון השבועי של ימות המשיח

האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה המייסד והיו"ד: הרב זמרוני יעקב | העלון י"ל ע"י מוסדות חינוך חב"ד בני-ים
 עיר הגאולה כ"ט בנובמבר 50 | המערכת: חיים יעקב, יצחק רחמי, בני פרישמן | אימייל: shageulacom@gmail.com
 עריכת גרפיק: studio AG Times | לנתונים והזמנות: 052-6770-778 | אינטרנט: moshiaich.net | hageula.com
 תמונת הרבי שליט"א מלך המשיח בחיית: ש. רומני | להצטרפות לרשימת התפוצה באימייל: subscribers.sg@gmail.com

הפטרה: רבי עקרה - אמר מרחמיך ה' (ישעיהו נה, א-ה)

זמני השבת

לפי ששון קיץ
 | הדלקת נרות
 | יציאת השבת

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	ני-זרז
17:22	17:37	17:27	17:40	17:45
18:34	18:36	18:34	18:37	18:43

ניסים גלויים

בפניה לרבי שליט"א מלך המשיח בבקשת ברכה, עשה והורכה באמצעות אגודת הקודש

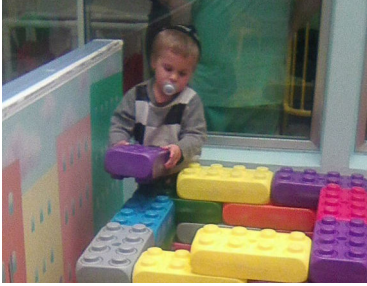
החזקת ספר החת"ת וקופת צדקה

יש להשתדל ללמוד כל יום את השיעור היומי בחומש, תהלים, ותנ"ך.

הוראת מלך המשיח שהצילה אלפים:

חיינו לטובק הברכות:
 03-9412-770
 או באינטרנט: www.igrot.com

ילד במתנה

יצחק מאיר עסוק במשחקיו בבית הרפואה

תוך מספר דקות הגיע כונן חירום של מד"א. רגע קצר כבר הספיק לו כדי להבחין במצבו האמיתי של הילד: הילד היה ללא דופק וללא נשימה!

שזכו לאור תורת החסידות. . . וכן הוא גם בנוגע לחסידים שצריכים הם לשוטט ברחובות ולקרב נפשות ולבנות בני ובנות ישראל לאביהם שבשמים. . . בברכה לאריכות ימים ושנים טובות". המסר היה ברור. הכלי לברכה עבור הילד הוא על ידי שיפעלו בבית הרפואה בהפצת החסידות.

מוטי התקשר בהתרגשות לרעייתו ובישר לה את תשובתו של הרבי שליט"א מלך המשיח. האם הנרגשת לא בזוזה זמן ונעמדה מיד להעביר הרצאה ספונטנית לצוות הרפואי שנכח במקום אודות הזכות הגדולה של כל אנשי הדור, שזכינו להיות דור אחרון לגלות ודור ראשון לגאולה, על צדיק ונשיא הדור שמוביל אותנו לעבר הגאולה, ועל האחריות של כל יהודי להוסיף במצוות ובמעשים טובים כדי להיות מוכן לקבל עכשיו את פני משיח.

מיד כשסיימה האם את ההרצאה הקצרה, נשמע לפתע קול דקיק שקרע את הדממה: "אמא, אני רוצה מים"... הילד התעורר! שעה וחצי אחר כך כבר חזר הילד למלוא כוחותיו והחל לקפץ ולטפס במחלקה... הצוות הרפואי טען שילד בגיל כזה שאיבד דופק, לוקח לו לפחות שלושה שבועות עד שהוא משתקם לחלוטין. אולם בפועל, לאחר שלושה ימים בהם נשאר הילד למעקב בבית הרפואה, הוא שוחרר לביתו כשהוא בריא וחזק... ■

מוטי וזוגתו מושקא ריבק, הם זוג חב"די, חסידים ומקושרים לרבי שליט"א מלך המשיח, שהולכים אחרי כל מילה שלו בדביקות ובאמונה חזקה. כיון שכך, לא פלא שהם חווים בחייהם המון ניסים גלויים, אחד אחרי השני... אבל ללא ספק, אחד הסיפורים היותר מופלאים שנמצאים באמתחתם הוא הסיפור הבא:

לפני קרוב לשנה, בבוקר שגרתי אחד, יצא מוטי מוקדם בבוקר לתפילה וזוגתו מושקא נשארה בבית לארגן את הילדים הקטנים ולשלוח אותם למוסדות החינוך. היא הבחינה בכנה יצחק מאיר, בן השלוש, שהיה נראה חיזור וחלוש משום מה. האם חשבה לתומה שבוודאי זו חולשה חולפת ולאחר שישתה ויאכל מעט בוודאי יתחזק וירגיש טוב. אולם, מספר דקות חלפו ולפתע קרס הילד על מקומו ואיבד הכרה...

האם המסורה קפצה כנשוכת נחש והרימה מיד טלפון בהול להזעיק את כוחות ההצלה. במצב של איבוד הכרה כל רגע הוא קריטי ממש, לפעמים בדקות הבודדות שלוקח לכוחות ההצלה להגיע, כבר לא נותר מה לעשות... המוקדנית במוקד הטלפוני של מגן דוד אדום הנחתה את האם המבוהלת כיצד לערוך החיאה בכנה הפעוט. תוך מספר דקות הגיע כונן חירום של מד"א והחליף את האם המבוהלת בעריכת ההחיאה. רגע קצר כבר הספיק לו כדי להבחין במצבו האמיתי של הילד: הילד היה ללא דופק וללא נשימה!

בחסדי שמים, אחרי 15 סדרות של לחיצות החיאה, הצליח איש מד"א להחזיר לילד את הדופק והנשימה, אך הוא נשאר מחוסר הכרה. במצב כזה הוא הובהל יחד עם אמו לבית הרפואה, שם עמלו צוות הרופאים להשיב לילד את הכרתו, אך ללא הצלחה.

מוטי הובהל מבית הכנסת והספיק לראות את אשתו והילד על האמבולנס. מבלי לאבד זמן יקר, הוא התיישב מיד לכתוב לרבי שליט"א מלך המשיח ולבקש את ברכתו הקדושה. את המכתב הוא הכניס בין דפי ספר אגרות הקודש של הרבי שליט"א מלך המשיח, שם, בעמודים החופפים על המכתב שהכניס, ראה את התשובה המדהימה (כרך ז עמוד צב):

"נהנה זה מכבר אמרתי שכיון שנמצאים אנו בעקבתא דעקבתא דמשיחא הרי יש על כל אחד להשתדל בעבודת ההכנה לביאת משיח, על פי המאמר שלו להבעש"ט שיהיה זה כאשר יפוצו מעיינותיך חוצה, ועתה עבודה זה מוטלת על כל אחד ואחת מאלו

יבין כל ישראל. הראיות והדרכותיו של ראש בני ישראל - להנהגת השלטון בארץ

תנו לצה"ל להתקשר - לנשיא ולמבצעיו

חלקים מאגרת קודש מתאריך כ"ה מנחם אב תש"ל לרחבעם זאבי גנדי הי"ד - על מעלת וחשיבות הקשר של חיילי צה"ל עם הרבי שליט"א מלך המשיח באמצעות שלוחיו והפצת מבצעיו ובמיוחד 'מבצע תפילין'

"...מאמין אני באמונה שלימה, מיוסדת על מה שראיתי משך חיי כמה פעמים, ומה שאולי חשוב עוד יותר על מה ששמעתי מאחרים בעלי סמכא בזה, ובעיקר מהאמונה על המדובר בזה בהחלטיות ובפירוש בתורתנו וטורת חיים (הוראה בחיים), אשר ברכה נאמנה ולבבית מאיש לרעהו יש לה תוקף ופועלת היא - פעמים במילואה ופעמים בחלקה, פעמים תיכף ופעמים לאחר זמן; נוסף על הענין הפסיכולוגי שבו, שמקרב את הלבבות, מעודד את הרוח וכולי וכולי. כן מאמין אני באמונה שלימה כנ"ל בנוגע לסגולת מצות תפילין בפרט לאנשי צבא.

מובן שאין זה מחייב את משהו להיות חזק באותה אמונה שאני מאמין, אבל כיון שלכאורה אין מקום לחשוד אותי שמתכוון אני לפניה עצמית וכולי, הרי על כל פנים בטח צריך לעורר בו ספק שמא יש תוכן ותועלת בענין, ועוד וגם זה עיקר אשר כיון שאת הרושם הפסיכולוגי ועידוד הרוח רואים במוחש לעיני כל, הרי בודאי ובודאי שהענין קרוב לריוח ורחוק מהפסד ח"ו.

כאמור לעיל, כיון שאיני יודע הטעם לקושי כו' - אפילו אם תמצא לומר שישנו טעם לרדוף וכולי וטעם מבוסס וחזק, הרי הרוגז אפשר שיהי' עלי ועל איזה אנשים שבסביבתי או שבארץ ישראל, אבל אין לזה קשר וסיבה שיוגרם קושי בהבאת ברכה ואיחולים וכולי, ובפרט כשהמדובר בחיילים ואנשי צבא שעידוד שלהם אין זה רק עידוד איש פרטי אלא נוגע לסיביה ומצב רוח בכלל וכולי, והלוואי שכל מי שיכולת בידו לעודדם ולחזק רוחם וכולי הי' עושה ככל שיש בידו לעשות בזה.

...בודאי מבין מר אשר כוונת מכתבי הוא לא לעורר ח"ו קשי' ולשאול שאלות וכולי, כי אם אך ורק לבקש את מר עוד הפעם ועוד הפעם אשר לא רק שיעשה כל התלוי בו שיוכלו שלוחיו לדבר עם העומדים תחת פיקודו ע"ד הברכות של כמה וכמה מאחינו בני ישראל אליהם (אשר אני מדבר בתור שלוחם) ולספר להם אשר חשים [אנן] במאמצם, ואפילו אלה הנמצאים בריחוק מקום מחשבתם עליהם ועל מצבם ועל מסירת נפשם וכולי; וכן לדבר אליהם ולספר להם על דבר אמונתם החזקה של כמה וכמה מבני ישראל אודות סגולת מצות תפילין, ואשר מוכנים לעזור להם גם בזה על ידי המצאת זוג תפילין וכולי וכולי. אלא שגם יעשה את התלוי בו להצלחת המפעל - למרות הטעם האמור וטרדותיו וכו'.

על פי מה ששמעתי אודות מר ופעילותו ומסירותו למילוי תפקידו הכי אחראי והכי חשוב, בטוחני שאין צריך להאריך עוד בענין האמור. . . ויעשה מר כל התלוי בו להצלחת מבצע השליחות שבקשתי, וגם על חבריו שליט"א ישפיע בהאמור ובהצלחה". ■

המטה להצלת העם והארץ ת.ד. 6132 צפת | מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח בעניני שלימות הארץ

להראות שמתכוונים לכך

על בני-ישראל להראות שכשהם אומרים שכל ארץ ישראל שייכת להם, מתכוונים הם לכך באמת - ופשיטא שלא לגרום, חס-ושלום, לחץ מצד אומות-העולם, על-ידי ההנהגה המזוהה של התיישבות בנקודות ספורות מסוימות.

(מוצאי ש"פ לך-לך, תשל"ח - מוגה)

ה' - י"א חשוון

מורה שיעור בלימוד הרמב"ם היומי

פרקים ליום	פרקים ליום	יום שיש
פרק אחד ליום	הל' שבועות. ד-ו.	שבת קודש
נוסח ברכות - באמצע.	פרק ז-ט.	יום ראשון
והו נוסח - אינו צריך.	פרק י-כ.	יום שני
נוסח הירידה - אישי בה'.	פרק י"ב.	יום שלישי
הל' שבת. פרק א.	הל' נדרים.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	יום רביעי
פרק ב.	פרק ד-ו.	יום חמישי
פרק ג.	פרק ז-ט.	
פרק ד.	פרק י-כ.	

בית חב"ד במכון הכושר

בית חב"ד "אנגרי"

"למעשה הקשר שלי עם חב"ד החל בצעירותי, מספר שמעון, כאשר למדתי בגן חב"ד בעיר הולדתי עכו. כבר אז שמעתי על הרבי שליט"א מלך המשיח, ולכל אורך השנים אני שומר על הקשר הזה, שהתחזק בשנים האחרונות במסגרת היכרות עם השליח למשמר הירדן הרב יפתח לוזיה".

שמעון עם הרב לוזיה ודודן שרף ליד זוכן התפילין

גם סביב הגעת הרב לוזיה לשליחות יש לשמעון סיפור מעניין. "היה זה לפני 6 שנים בעיצומה של תפילת יום כיפור. לפתע עלה בי רצון חזק שיהיה לנו רב במקום מגורנו. מצאתי את עצמי מתפלל לאלוקים שישלח רב למשמר הירדן".

תוך יומיים תפילתו נענתה. להפתעתו, לקראת חג הסוכות הגיע למושב הרב יפתח לוזיה בכוונה להשתקע במקום ולהקים בית חב"ד. בין השניים נרקם קשר מיוחד, וכיום יש להם לימוד חסידות משותף מידי יום.

העם מחכה לגאולה

במשך כל הזמן שמעון ממשיך את פעילותו במכון הכושר, וקרוב ל-20 איש מניחים שם תפילין מידי יום. בתוכה מידי שנה הוא דואג לחנוכה חב"דית מרשימה, ולטקס הדלקה שמוח מידי ערב. כאשר עבר "אנגרי" למשכנו החדש, דאג שמעון לחנוך את המקום עם מזווזות מהודרות.

הוא מתייחס לנכונות הגבוהה לקיום מצוות שקיימת בציבור: "העם מחכה לגאולה. הרבי שליט"א מלך המשיח פועל בעולם באופן אדיר. אין עוד אף אחד שעשה זאת. גם אלו שעדיין לא יודעים שהרבי שליט"א הוא מלך המשיח, בקרוב מאוד יידעו זאת".

הוא הביא את התפילין שלו, ובהגיעו למכון הכושר פנה למנהל דודן שרף: "האם תרצה להניח תפילין? רק לקרוא איתן" שמע ישראל, זה לא ייקח הרבה זמן"

לעצמו זוג תפילין חדשות. "תפילין זו מצווה חשובה, וכל כך קל ונוח לקיים אותה", הוא מסביר, "דרושות לכך רק 5 דקות, והנה התחברת עם בורא עולם".

התפילה 'עובדת'

עוד תקופה חלפה, ושמעון חשב לעצמו "מדוע צריך להביא את התפילין מהבית"? הוא הציע לדודן להתחלק בעלויות ולרכוש יחד זוג תפילין שיהיה מונח באורח קבץ במכון הכושר לתועלת הציבור, והדבר קם ונהיה -

מיסודות תורת החסידות היא הידיעה כי הקב"ה מנהיג את העולם בהשגחה פרטית, ואין דבר הקורה 'מאלי'. האמונה הבסיסית הזו עוזרת ליהודי להבין כי גם כאשר קורים בחייו שינויים שהוא אינו מבין את סיבתם, הכל מונהג מלמעלה. לעיתים אף נקלעים למצב שנראה כ'ירידה', אך זהו רק פתיחה והתחלה ל'עליה' המובילה למצב גבוה הרבה יותר.

כ"ו ניסן תשס"ה הוא התאריך בו השתנו באחת חייו של שמעון ג'ימי ממשמר הירדן. הוא עבד כמנהל עבודה בחברת בנייה והתפרנס בכבוד, עד לאותו יום בו לקה בהתקף לב. במשך כמה שבועות שכב מורדם ומונשם ללא הכרה במצב 'צמח', אולם בסופו של דבר הגיע הנס והוא החל להחלים. לאחר תהליך התאוששות ממושך הוא שוחרר לביתו, לא לפני שהוזהר על ידי הרופאים כי עליו לעסוק בפעילות גופנית.

התחיל מהנחת תפילין

שמעון החל לבצע הליכות ממושכות באופן קבוע, אך הוא חש כי גופו זקוק לפעילות מאומצת יותר. בהשגחה פרטית עבר אז ליד מכון כושר "אנגרי" בחצור הגלילית. הוא החליט להיכנס ולבדוק את האפשרות להתאמן באופן מסודר לתועלת בריאותו, ולמחרת כבר החל לפקוד את המקום באופן קבוע.

לאחר כשבוע עלה רעיון במוחו. הוא הביא עמו מהבית את התפילין שלו, ובהגיעו למכון הכושר פנה למנהל דודן שרף: "האם תרצה להניח תפילין? רק לקרוא איתן" שמע ישראל, זה לא ייקח הרבה זמן". דודן הסכים מייד. הדבר נשנה גם בימים שלאחר מכן, כאשר המנוי החדש ב"אנגרי" החל להניח תפילין לעובדים ולמתאמנים. בהמשך התברר כי לדודן יש תפילין משלו, אך במצב לא הכי טוב. בהכוונתו של שמעון הוא רכש

עצה והדרכה

מדברי נשיא הדור שליט"א, משיח צדקנו

לא להגזים בענייני חולי

אין דעתי נוחה כלל וכלל ממה שאנשי שלומנו מחמירים ומגדילים, בדיבורם ובכתבם, כל ענין של מיוש וחולי - רחמנא ליצלן - והוא היפך רצון נשיאנו, כי כמה פעמים שמעתי, וגם ברבים, שאמר כ"ק מו"ר אדמו"ר בשם נשיא חב"ד, 'תחשוב טוב יהיה טוב', ואם מחשבה כך, הרי על אחת כמה וכמה בדיבור ומה גם בכתב שזהו מעשה.

(אגרות קודש כרך ד עמוד קצח)

לראות את הטוב שבילד

יהי רצון שיבשר טוב... בעיקר מקבלת נחת רוח מהנהגת כל יוצאי חלציו שיחיי, ואפילו על כגון זה מתייחס פתגם

להחדיר בתלמידים תורה ומצוות

בתקופתנו זו, רק בכותלי מוסד חינוך יש אפשרות מתאימה להחדיר בתלמידי ידיעות התורה והמצוה, שמוזה מובן שכל חסרון בזה במשך שנות המצאו של התלמיד במוסד החינוך, הרי זה מעוות שקרוב לומר שאי אפשר יהיה לתקנו.

(אגרות קודש כרך טז עמוד רפה)